

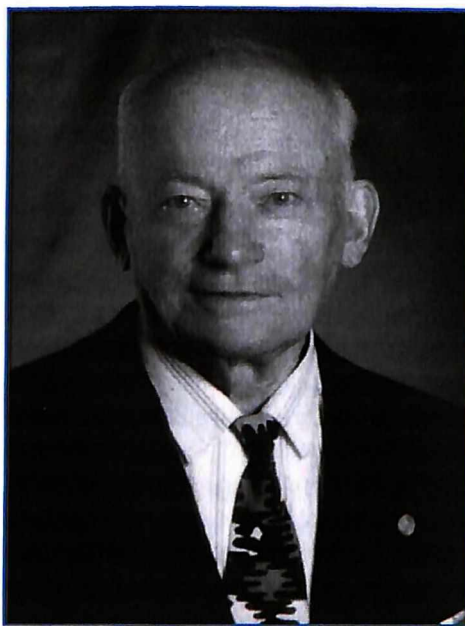
ФЕДОТКІН ІГОР МИХАЙЛОВИЧ

Народився Федоткін Ігор Михайлович **15 червня 1921 року** в м. Харкові. Після закінчення школи у **1938 році** вступив до Харківського авіаційного інституту, у **1939 році** був направлений у Харківське військово-училище по спецнабору, яке закінчив у **1941 році** і відразу був направлений у 182 батальйон зв'язку при 2-у мехкорпусі на Південно-Західному Українському фронті. Пораненим потрапив у полон, воював в партизанському загоні, потім був у військах прибалтійського фронту, після важкого поранення був демобілізований.

Почав свій трудовий шлях з цукрових заводів Хмельниччини. З **1945 по 1954 роки** І.М. Федоткін працював на Маківському цукровому заводі змінним теплотехніком, старшим теплотехніком, змінним інженером-начальником, головним механіком заводу.

Свою працю суміщав із заочним навчанням. У **1948-1951 роках** закінчив шестирічний курс Всесоюзного політехнічного інституту і одержав диплом з відзнакою.

Одне за одним йому надходили запрошення в аспірантуру московських і київських інститутів, але головний інженер Федоткін за розпорядженням Вінницького раднаргоспу і за покликом душі піднімає і реконструює Вишневичківський цукровий завод, який займав останній рядок за всіма виробничими показниками. Ігор Михайлович працював головним інженером Вишневичківського цукрозаводу з **1954 по 1958 роки**. І при ньому завод беззмінно тримає прапор ЦК ВЦРПС і СМ СРСР. Але жага знань і прагнення принести країні максимальну віддачу, приводить його в аспірантуру КТІХП. Одночасно з реконструкцією заводу Федоткін І.М. виконував експериментальну

частину кандидатської дисертації, керівником був доц. Тобілевич Н.Ю. У **1958 році** був запрошений як кваліфікований робітник промисловості до Київського технологічного інституту харчової промисловості на посаду старшого викладача кафедри спеціального обладнання. **19 січня 1962 року** отримав диплом кандидата технічних наук, а **23 жовтня 1963 року** – атестат доцента. Використовуючи зв'язки з промисловістю, Ігор Михайлович розгорнув інтенсивну наукову діяльність на широкому фронті досліджень.

23 січня 1970 року отримав диплом доктора технічних наук, а **13 листопада 1970 року** – атестат професора. З урахуванням кваліфікації, наукової діяльності, виробничого стажу, методико-викладацької практики та публікацій численних наукових праць МІНВУЗОМ України з погодженням ЦК КПУ у **вересні 1970 року** Федоткін І.М. був призначений ректором Київського технологічного інституту харчової промисловості. Працював ректором до **вересня 1974 року**. З цього року перейшов працювати до Національного технічного університету (КПІ), обіймав посаду завідувача кафедри «Розра-

хунку і конструювання машин і апаратів харчової промисловості» у **1974-1977 роках**, а у **1977-1986 роках** – завідувача кафедри хімічного, полімерного та силікатного машинобудування.

У цей же період відбувається якісний стрибок у науковій діяльності Ігоря Михайловича – відкривається величезна кількість нових ефектів і процесів, які в подальшому стануть фундаментом технологій майбутнього.

І.М. Федоткін – Академік Міжнародної Академії комп'ютерних наук та систем (1992), винахідник СРСР, заслужений діяч науки і техніки України, Лауреат державної премії України. Видатний вчений – спеціаліст в області тепломасообмінних процесів. Автор понад 630 наукових праць, в т.ч. 68 книг, 150 авторських свідоцтв і патентів, з яких 25% впроваджені в серійне виробництво, підготував 78 кандидатів наук і 11 докторів наук.

За результатами наукової роботи одержав премію за кращу наукову роботу «Математичне моделювання технологічних процесів» від Держкомітету СРСР з народної освіти, нагороджений медаллю «Победитель соцсоревнования» – Міністерство і ЦК профспілок робітників ВОСРСР, 27.04.1981 р., Лауреат премії КПІ за роботи «Інтенсифікація технологічних процесів» (монографія та впровадження в виробництво). Неодноразово брав участь з розробками та експонатами на ВДНГ УРСР та ВДНГ СРСР та одержував срібну, бронзову медалі та дипломи 2 та 3 ступенів.

Ігор Михайлович прожив яскраве життя, завжди мав активну позицію, його відрізняли глибока людяність, справжня інтелігентність, високий професіоналізм, життєлюбність і оптимізм.